

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 69 / IV legislatura / Quart període

Divendres, 5 de novembre de 1993

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 39

Tercera i darrera reunió

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu (Continuació.)

Propostes de resolució subsegüents al debat

Propostes de resolució del G. Mixt

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 3378).

Propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya

Torn a favor: Sr. Fuentes (IC) (p. 3379).

Propostes de resolució del G. P. Popular

Torn a favor: Sr. Curto i Casadó (P) (p. 3381).

Propostes de resolució del G. Socialista

Torn a favor: Sr. Clotas (S) (p. 3382).

Propostes de resolució del G. P. de Convergència i Unió

Torn a favor: Sr. Sesmló (CiU) (p. 3385).

SUMARI (2)

Propostes de resolució del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Torn a favor: Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 3387).

Votació de la núm. 1 del G. Mixt: *rebutjada per 15 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció* (p. 3389).

Votació de la núm. 2 del G. Mixt: *rebutjada per 17 vots a favor, 65 en contra i 36 abstencions* (p. 3389).

Votació de les núms. 3 a 5 del G. Mixt: *rebutjades per 54 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 3389).

Votació de la núm. 6 del G. Mixt: *rebutjada per 17 vots a favor, 71 en contra i 30 abstencions* (p. 3389).

Votació de la núm. 7 del G. Mixt: *rebutjada per 7 vots a favor, 65 en contra i 46 abstencions* (p. 3389).

Votació de la núm. 1 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3389).

Votació de la núm. 2 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 17 vots a favor, 74 en contra i 29 abstencions* (p. 3389).

Votació de la núm. 3 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3389).

Votació de la núm. 4 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3389).

Votació de la núm. 5 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3389).

Votació de la núm. 6 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 47 vots a favor, 68 en contra i 6 abstencions* (p. 3389).

Votació de les núms. 13 a 16 i 18 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjades per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de la núm. 7 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de la núm. 8 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 47 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de la núm. 9 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de l'apartat d la núm. 10 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjat per 17 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de la resta de la núm. 10 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 23 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de l'apartat primer de la núm. 11 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjat per 23 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció* (p. 3390).

Votació de l'apartat segon de la núm. 11 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjat per 7 vots a favor, 99 en contra i 16 abstencions* (p. 3390).

Votació de les núms. 1, 2, 4, 9, 13, 15, 16, 18 i 19 del G. P. Popular: *rebutjades per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3391).

Votació de les núms. 3, 8 i 14 del G. P. Popular: *rebutjades per 47 vots a favor, 68 en contra i 6 abstencions* (p. 3391).

Votació de la núm. 5 del G. P. Popular: *rebutjada per 13 vots a favor, 68 en contra i 41 abstencions* (p. 3391).

Votació de la núm. 6 del G. P. Popular: *rebutjada per 23 vots a favor, 68 en contra i 31 abstencions* (p. 3391).

Votació de la núm. 7 del G. P. Popular: *rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 3391).

Votació de la núm. 10 del G. P. Popular: *rebutjada per 16 vots a favor, 68 en contra i 38 abstencions* (p. 3391).

Votació de la núm. 11 del G. P. Popular: *rebutjada per 13 vots a favor, 68 en contra i 41 abstencions* (p. 3391).

Votació de la núm. 12 del G. P. Popular: *rebutjada per 16 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció* (p. 3391).

SUMARI (3)

Votació de la núm. 17 del G. P. Popular: *rebutjada per 12 vots a favor, 68 en contra i 42 abstencions* (p. 3391).

Votació de les núms. 20 a 55 del G. P. Popular: *rebutjades per 6 vots a favor, 99 en contra i 17 abstencions* (p. 3391).

Votació de l'apartat primer de la núm. 2 del G. Socialista: *rebutjat per 38 vots a favor, 68 en contra i 16 abstencions* (p. 3391).

Votació de l'apartat segon de la núm. 3 del G. Socialista: *rebutjat per 44 vots a favor, 68 en contra i 10 abstencions* (p. 3392).

Votació de l'apartat primer de la núm. 4 del G. Socialista: *rebutjat per 44 vots a favor, 68 en contra i 10 abstencions* (p. 3392).

Votació de l'apartat segon de la núm. 4 del G. Socialista: *rebutjat per 38 vots a favor, 68 en contra i 16 abstencions* (p. 3392).

Votació de l'apartat primer de la núm. 6 del G. Socialista: *rebutjat per 48 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions* (p. 3392).

Votació de la resta de propostes del G. Socialista: *rebutjades per 54 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció* (p. 3392).

Votació de la núm. 3 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovada per 69 vots a favor, 36 en contra i 17 abstencions* (p. 3392).

Votació de l'apartat tercer de la núm. 8 del G. P. de Convergència i Unió: *aprobat per 69 vots a favor, 5 en contra i 48 abstencions* (p. 3392).

Votació de la núm. 7 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovada per 69 vots a favor, 31 en contra i 22 abstencions* (p. 3392).

Votació de les transaccionals a les núms. 1, 2 i 10 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovades per 100 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions* (p. 3392).

Votació de la resta de propostes del G. P. de Convergència i Unió: *aprovades per 69 vots a favor, cap en contra i 63 abstencions* (p. 3392).

Votació de les núms. 1, 5 i 7 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjades per 22 vots a favor, 69 en contra i 30 abstencions* (p. 3392).

Votació de les núms. 3, 6 i 10 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjades per 52 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

Votació de les núms. 2 i 4 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjades per 17 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

Votació de l'apartat primer de la núm. 8 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjat per 22 vots a favor, 69 en contra i 30 abstencions* (p. 3393).

Votació de l'apartat segon de la núm. 8 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjat per 22 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

Votació de l'apartat tercer de la núm. 8 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjat per 52 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

Votació de la núm. 9 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 17 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

Votació de l'apartat tercer de la núm. 11 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 47 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

Votació dels apartats primer i segon de la núm. 11 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjats per 22 vots a favor, 69 en contra i 30 abstencions* (p. 3393).

Votació de l'apartat quart de la núm. 11 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjat per 51 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció* (p. 3393).

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i nou minuts.

Aquesta publicació és impresa en paper 100% reciclat, en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 39.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a tres quarts d'onze del matí i un minut. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major, la lletrada Sra. Andreu i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de Governació i els consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Justícia, d'Indústria i Energia i de Benestar Social.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu (Continuació)

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades s'ha establert el següent ordre d'intervenció: Grup Parlamentari Mixt, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari de Convergència i Unió i, finalment, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Hi ha, per a cada proposta o per a cada grup de propostes, un torn a favor i, facultativament, un torn en contra. Una vegada defensades totes les propostes, es procedirà a la votació pel mateix ordre i, finalment, hi haurà possibilitat d'explicació de vot.

Per consegüent, en primer lloc correspon al Grup Parlamentari Mixt; el senyor Reguant té la paraula. (*Pausa i remor de veus.*) Senyor Reguant, té cinc minuts.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president; gràcies senyores i senyors diputats. La primera Proposta de resolució és la que diu: «Revisar l'estratègia portada a terme pel que fa al desbloqueig del finançament autonòmic, estratègia que condueixi a una suficiència econòmica tangible en una línia dirigida a la igualació del finançament de Catalunya amb les comunitats de règim foral.»

Mirin, ahir deia jo des d'aquesta mateixa tribuna que l'acord del 15% de l'IRPF és un acord que crec que està en la consciència de la cambra que és un petit progrés real –vull dir, amb diner tangible. En canvi, esmentava també el Grup majoria –el sentiment del Grup de la majoria– que el 15% en realitat és un pas substancial, on també s'hi trobaven altres forces d'acord, perquè trenca la filosofia del concepte del que és el finançament autonòmic per a Catalunya; és a dir, passar d'aquell sistema provisional, definitiu a aquest de corresponsabilitat fiscal, doncs, realment és un cert avenç. Això no podem dir que no. Aquí entràrem a considerar la qüestió dels ritmes, però em sembla que no em toca a mi entrar-hi a fons.

Jo el que sí que vull dir és que la insuficiència econòmica del país és absolutament palesa; jo no l'argumentaré massa; està en la ment de tots vostès–; per exemple, l'ensenyament, la reforma... Una bona reforma sense un bon finançament planificat és un molt bon propòsit, molt bona documentació per a guardar en el congelador de la història fins que aquests recursos no arribin. Per tant, els recursos són absolutament imprescindibles per a qualsevol moviment polític. Quant a sanitat –ho vam també argumentar aquí–, crea un greu dèficit, la sanitat del país. I també, quant a la recerca, no es pot llançar tampoc grans plans si els recursos no hi són.

Però aquí deixi'm dir només una modesta cosa. És molt important per al finançament del país que el país reactivi els seus departaments productius, tingui aquesta capacitat de competir amb èxit en els mercats, que és el que s'imposa per tirar un país endavant; però cal també tenir cura..., tenir l'estratègia política adequada per retenir els més recursos possibles que produïm per servir els interessos del nostre país –i és aquesta la meua modesta aportació i el sentit d'aquesta primera Proposta de resolució–, sense perdre de vista el concert econòmic, com a objectiu; cal tenir-lo present per si les circumstàncies polítiques ho permeten un dia –tindria de ser, naturalment, amb un consens de la cambra.

Per tant, els prego..., si volen prendre en consideració aquesta Proposta de resolució.

En segona qüestió –ja pràcticament no l'argumentaré perquè ho he fet en l'anterior–..., que és l'urgent necessitat que té Catalunya pel que fa al finançament específic de la LOGSE.

La tercera parla de vertebrar... La tercera, quarta i quinta les agrupo en una sola argumentació; fan referència a la sanitat. I la tercera fa referència a les llistes d'espera; les llistes d'espera que en prou ocasions frustren exploracions que tenen una temporalitat limitada per fer un molt correcte diagnòstic. I això val la pena, almenys en aquests aspectes, de resoldre-ho al més ràpidament possible. Faig, per exemple, explícita referència a les exploracions dels TAC, que a voltes tenen sis mesos d'espera que desvirtuen, doncs, la seva mateixa sollicitud perquè la seva justificació es perd en el temps.

Respecte a la quarta resolució..., fa referència a la massificació dels serveis d'urgència hospitalaris, on, per una deficiència educativa sanitària palesa, hi acudeixen sense criteris suficients ciutadans amb dolències perfectament tractables en els seus CAP o ABS. Aquesta abusiva incidència es tradueix en una gran insatisfacció dels usuaris, que de vegades viuen el servei de manera absolutament despersonalitzada, i en aquest nivell la relació usuari - personal sanitari és insatisfactòria, des del meu punt de vista.

La cinquena resolució fa referència a intensificar la informació als usuaris del Servei Català de la Salut pel que fa als drets que els emparen, a tots els nivells assistencials. Miri, jo he captat –i no sé si vostès també– que degut a la insuficient cultura sanitària molts usuaris van als centres a recollir el seu servei des d'un cert temor reverencial, no?, com si fos, el servei sanitari, una autoritat per damunt de les

seves persones. Jo crec que això es pot corregir intensificant la informació dels seus drets. La persona que va amb un dret no té perquè tenir temor reverencial de res.

La sisena és incloure, entre altres mesures tendents a elevar el sostre de l'autogovern de Catalunya, el traspàs de l'Inem dins del marc de paquet de matèries a negociar per ser transferides. Mirin, aquest és un capítol absolutament significatiu pel que fa a la voluntat real d'intentar, des de Catalunya..., un instrument, una peça molt útil per intentar començar a redreçar aquest greu problema de l'atur. L'Inem vol dir diner i vol dir gestió. Els catalans som bons gestors i sabem manejar bé els diners; valdria la pena intentar, doncs, que aquest gran traspàs es produís.

I, per últim, la setena resolució diu: «Plantejar la simplificació de l'Administració de l'Estat a Catalunya, a fi d'evitar la duplicitat de la despesa administrativa i millorar el procés administratiu.» Això, des del meu punt de vista, vol dir prendre en consideració la supressió dels governs civils i, més a la llarga, les delegacions del Govern, a base de fer, en primera instància, un buidatge de tot allò que siguin competències que l'Estat té que Catalunya pot desenvolupar amb suficiència, i això fet dins del desenvolupament correcte de l'Estatut i la Constitució; però, és clar, si ens passem anys i panys intentant desenvolupar l'esperit d'un estatut i d'una constitució i no es reflecteix, algun dia o altre tindrem de començar a plantejar-nos la seva reforma, no?

Per tant, aquesta és la meva aportació en aquest debat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Ara, per a defensar les propostes de resolució presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Fuentes; durant deu minuts.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, Iniciativa per Catalunya, després d'aquest debat de política general, ha presentat divuit propostes de resolució, que finalment han quedat reduïdes a disset, que expressen, en primer lloc, la nostra insatisfacció per la forma en què s'ha desenvolupat el debat; per la forma, quant als continguts, sobretot quant a la manca de propostes per part del Govern de Catalunya en relació amb els gravíssims problemes que té plantejats el nostre país. És cert que la crisi econòmica i social té un abast que va molt més enllà de Catalunya, és una crisi que fins i tot podem qualificar de mundial, però és cert també que Catalunya té particularitats específiques i és cert també, des del nostre punt de vista, que el Govern de Catalunya, que moltes vegades diu que té una part del mèrit quan les coses van bé, no hi ha dubte que té responsabilitats importants en els problemes del nostre país.

Per tant, nosaltres el que pretenem en aquest conjunt de propostes de resolució és impulsar l'acció del Govern des de la nostra perspectiva, per abordar els greus problemes que té plantejats Catalunya, per intentar establir mesures per a la seva solució; que sabem, que som plenament conscients que no és pas fàcil i que requereixen l'esforç de tothom. Nosaltres insistim i volem insistir un cop més en l'esforç de

tothom; no l'esforç d'uns sectors, no l'esforç d'una part de la societat, sinó l'esforç de tota la societat.

Per tant, nosaltres proposem aquí mesures per al Govern en la línia de la creació d'ocupació; per tant, en la línia d'anar a buscar aquells instruments que són els millors per lluitar contra l'atur. Nosaltres pensem que les mesures de protecció dels aturats són una conseqüència, per nosaltres absolutament inevitable, de l'existència de l'atur, però el fonamental és anar precisament a intentar la superació d'aquests problemes amb la creació de llocs de treball, amb la creació d'ocupació. Per tant, aquest és el sentit de moltes de les nostres propostes de resolució: incentivar la creació de llocs de treball.

Però tot això, tot això ho hem de fer també establint un pla de desenvolupament per a Catalunya, un pla estratègic de desenvolupament industrial que alhora tingui en compte les exigències de la preservació del medi ambient. Si nosaltres no tenim en compte aquestes exigències, el desenvolupament que fem ens podrà semblar que resol bé o malament algun problema en el dia d'avui, però no hi ha dubte que per al futur nosaltres mateixos ens estem sembrant la llavor de problemes molt més greus, de problemes irresolubles. Per tant, aquestes propostes nostres tenen aquest marc, tenen aquest denominador, també, que aquesta reindustrialització del nostre país, aquest pla estratègic, aquestes mesures per a la creació d'ocupació s'han de fer preservant la natura, preservant el medi ambient.

És indubtable també que, en tant que existeixi el problema de l'atur —i el problema de l'atur és molt difícil de resoldre, perquè a més a més té arrels estructurals a casa nostra—, caldrà també millorar els mecanismes de protecció social per a tots els col·lectius afectats, per canviar aquesta tendència —que nosaltres pensem que en part és responsabilitat del Govern de Catalunya— a la dualització de la nostra societat, incidint sobretot en aquells sectors més afectats, més colpejats, com són els joves, els aturats de llarga durada i d'una manera molt especial les dones, no únicament ja en relació amb les qüestions que fan referència a l'atur, sinó a tot el seu paper en la societat. Per això nosaltres hem plantejat també una proposta de resolució molt concreta en relació amb les mesures que cal emprendre per avançar en aquesta equiparació efectiva de les dones a la nostra societat.

Hi ha un altre aspecte que per nosaltres és important i que va sortir en el debat i que pensem que ha de ser també fruit de la tasca de tots plegats, i em refereixo a la necessitat d'aprofundir l'autogovern de Catalunya. Nosaltres hem preparat un seguit de propostes de resolució, que no pretenen..., no pretenem nosaltres que siguin exactament les nostres propostes les que tirin endavant. Nosaltres pensem que això ha de ser fruit del consens, o com a mínim de l'acord al més ampli possible. El conjunt de les forces polítiques ha expressat aquesta necessitat d'aprofundir en l'autogovern, de fer un canvi qualitatiu en el nostre autogovern i també de fer-ho d'una manera consensuada, de fer-ho d'una manera conjunta entre les forces polítiques d'aquesta cambra. Per això nosaltres proposem també que ja es creï una ponència

en la Comissió primera, d'Organització i Administració de la Generalitat, per treballar conjuntament l'autogovern, perquè realment les resolucions siguin del conjunt de les forces polítiques i que el Govern de Catalunya jugui, com és obvi, el paper que ha de jugar, però que el Parlament també ho faci, i pensem que és absolutament imprescindible aquest treball conjunt i aquest acord de totes les forces polítiques.

Per això a nosaltres ens va preocupar molt l'expressió, l'afirmació del portaveu de Convergència i Unió, el senyor Raimon Escudé, quan deia: «Escolti, és voluntarisme, això que fan alguns grups, de presentar propostes per a l'autogovern, perquè la mar Bàltica s'ha desglaçat i nosaltres som els que tenim realment el secret i les possibilitats d'aprofitar aquesta nova situació, i ja ho farem.» Vostès tenen una responsabilitat molt gran, perquè són el partit majoritari de Catalunya, són el partit que governa la Generalitat, però no tenen una responsabilitat única: també les altres forces polítiques tenim i volem exercir aquesta responsabilitat, perquè pensem que serà profitosa per a Catalunya. Tindrem molta més força si actuem tots plegats, si expressem la voluntat de totes les forces de Catalunya o, com a mínim, de la immensa majoria de les forces de Catalunya. Jo crec que hi ha altres autonomies que ens han donat exemples en aquest sentit, com és el País Basc, on, pràcticament amb la unanimitat de totes les forces polítiques, s'ha acordat reclamar cinquanta-quatre competències per a la comunitat.

Per tant, jo espero que aquestes propostes nostres es recullin, que es recullin com a instrument de treball, com a eina de treball, no amb voluntat exclusiva que el que nosaltres plantejarem és exactament allò que hem de reclamar, que hem de demanar, sinó realment amb aquesta voluntat constructiva i pensant que l'autogovern de Catalunya no és una qüestió únicament de correlació de forces, no és únicament una qüestió que ha canviat la situació política —que és cert, que és cert, que sembla que la mar Bàltica, encara que siguem a la tardor, s'ha desglaçat—, sinó que és, sobretot i principalment, un dret nacional de Catalunya, una exigència del nostre país i una exigència, fins i tot, per al bon funcionament de les nostres institucions.

Hi ha una cosa, de tota manera, que l'hem de lligar immediatament amb l'autogovern, perquè, certament, la Generalitat de Catalunya també té competències en govern local, i el Govern de Catalunya i el seu president, en aquest debat, han fugit, han fugit —entenem nosaltres— d'aquestes responsabilitats i les han passat al Govern central. El Govern central no hi ha dubte que té responsabilitats importants incomplertes en relació amb el finançament dels ajuntaments, però des del nostre punt de vista la Generalitat de Catalunya també té responsabilitats importants, i per això nosaltres presentem una proposta de resolució amb mesures concretes, amb un programa de traspàs de competències i recursos als ajuntaments, amb la dotació adequada del Fons de cooperació municipal, amb una tasca de diàleg, de col·laboració, per trobar solució als problemes dels ajuntaments, i, per tant, reclamem que el Govern de Catalunya ju-

gui el paper que ha de jugar, que faci front a les seves responsabilitats en aquests àmbits.

És evident que també hi ha altres aspectes en què forçosament hem d'incidir, perquè es parla —i jo crec que amb raó, almenys en part— de la necessitat que augmenti la nostra competitivitat. I això és cert; el que passa és que normalment es parcialitza el problema de la competitivitat, que té molts elements, i un d'aquests elements —i crec que en això coincidim, almenys teòricament, tots— és la formació, la recerca i la investigació. Per tant, nosaltres, també en aquests camps, hem plantejat propostes de resolució, com ho hem fet en relació amb el Pla territorial, la necessitat de lluitar per millorar l'equilibri de Catalunya, per reequilibrar el nostre país. I també insistim en la necessitat d'avançar en la normalització lingüística; nosaltres pensem que, consensuadament, també en aquest camp s'ha de treballar per millorar substancialment la normalització, per modificar en allò que calgui —que caldrà— la Llei de normalització lingüística. I per totes aquestes qüestions nosaltres demanem la votació favorable a aquestes propostes de resolució.

He de dir que, en molt poques paraules, utilitzant aquest torn, si m'ho permet la presidència, per explicar molt breument quin serà el sentit de la nostra votació, que, quant a les propostes de resolució dels grups de l'oposició, majoritàriament —majoritàriament—, votarem favorablement totes les d'Esquerra Republicana; votarem majoritàriament a favor les del Grup Socialista —n'hi ha alguna en què ens abstinem, perquè no coincideix amb les nostres propostes—; en les del Partit Popular ens abstinem, en moltes de les seves propostes, entre altres raons perquè pensem que planteja algunes qüestions que és lícit que les plantegi, però que nosaltres pensem que, fonamentalment, s'han de debatre en el Congrés dels Diputats perquè afecten la política espanyola; n'hi ha d'altres, alguna, que votarem en contra perquè frontalment s'oposa a la nostra concepció, sobretot, del mercat de treball, i, en relació amb les propostes del Grup de la majoria, de Convergència i Unió, nosaltres no les podem votar favorablement, i no les podem votar favorablement entre altres coses perquè no són coherents amb la manca de propostes del president de la Generalitat aquí, i, aleshores, el que entenem nosaltres que no es pot fer és no plantejar propostes des del Govern i, aleshores, des del Grup de Convergència, plantejar algunes qüestions que pretenen, com sempre, incidir a continuar, reiterar, mantenir la política del Govern, i és evident que nosaltres estem en desacord amb aquesta política, i, encara que algunes de les formulacions nosaltres les podríem subscriure, pensem que estan molt més ben formulades en les nostres i, en tot cas, d'una forma molt més concreta, i per això el que demanem és la votació de les nostres i ens abstinem en les del Grup de la majoria.

Moltes gràcies, senyores diputades; moltes gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Pel Grup Parlamentari Popular i per defensar les propostes de resolució del seu Grup, té la paraula el diputat senyor Curto i Casadó.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, senyores i senyors diputats, lo segon debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu corresponent a l'actual legislatura –ho vam veure ahir– inevitablement havia d'afrontar la situació general de crisi econòmica, entre altres, i que, d'algun manera, va determinar lo debat d'ahir, implícitament i explícitament, que la prioritat de les accions polítiques del Govern i de l'oposició es van fonamentar, primer, a neutralitzar l'evolució negativa dels principals indicadors econòmics, i, en segon terme, a impulsar amb mesures concretes i en l'àmbit de la nostra responsabilitat el conjunt d'agents que constitueixen lo sector productiu de l'economia catalana. Almenys esta va ser ahir i és avui la insistència i la posició del Grup Popular.

No es tracta, en este moment, d'avançar ni tan sols una part del debat de pressupostos de la Generalitat per al 1994 –oportunitat que es presentarà en molt pocs dies–, sinó que, en tot cas, se tracta de resoldre què és lo prioritari en resposta a l'exigència d'una preocupació col·lectiva, i es tracta també de considerar que les discrepàncies polítiques, almenys per la nostra part, no estarien condicionades ni en la finalitat ni en los objectius, sinó que, en tot cas, estes discrepàncies estarien condicionades en la instrucció adequada, en la forma de la seva aplicació i en los compromisos institucionals i de partit que tinguin naturalesa de vinculants.

Per això vull formular una advertència, senyores i senyors diputats, en lo sentit que val la pena que en estos moments de crisi econòmica, de recessió general i de reivindicació social, val la pena –deia– evitar les expressions, les declaracions i les manifestacions en aparença espontànies, en aparença responsables, perquè mai és convenient una confrontació anticipada referida als pressupostos de la Generalitat com a conseqüència d'intentar legalitzar *a priori* el que avui només són intencions quantitatives del Consell Executiu per a 1994.

Bé està promoure propostes per a orientar la composició d'uns ingressos i d'unes despeses, però també és veritat que nos sembla una imprudència especialment injustificable intentar colar o intentar intoxicar l'opinió pública amb allò que seria adequat, seria molt important que els pressupostos de la Generalitat per al pròxim exercici tinguessin un criteri restrictiu, senzillament perquè este tipus d'afirmacions tan poc concretes, a més de poc rigoroses, de molt innocents i del tot inconsistents, ni tan sols serveixen per a aquella finalitat, ni tan sols serveixen per a condicionar la consciència col·lectiva dels ciutadans com a missatge dissenyat de responsabilitat, responsabilitat de govern o responsabilitat parlamentària. Personalment, vull creure que esta manifestació se tracta d'un impuls natural que no va més enllà de l'anècdota tradicional i que, en tot cas, nosaltres ne farem qüestió en virtut de les xifres que en lo seu moment nos faciliti el mateix conseller d'Economia i Finances.

Admetem, perquè així ho reclamen los esdeveniments més recents, que este debat sobre orientació política general del Consell Executiu havia o podia tenir lo seu nucli essencial en la situació de crisi econòmica, i que, sense arribar es-

ta situació a la tragèdia, ha accelerat l'exigència d'una renovada orientació a superar amb criteris d'obligatorietat política. És allò que deia el president de la Generalitat, de la lucidesa, o és allò que manifestava en relació amb les actituds d'exigència moral; perquè no afrontar esta realitat ahir, de forma quasi monogràfica, hauria suposat una violència contra la societat, raó que van atendre Govern i oposició en los respectius posicionaments al debat substanciat en la jornada d'ahir i en la jornada anterior. I en atenció a este fet, a la responsabilitat dels que ahir van intervenir, i en ordre a transmetre la necessària credibilitat que genera legitimitat, lo Grup Popular hem entès que la preferència de les nostres iniciatives parlamentàries, amb risc, fins i tot, d'altres propostes segurament més ostentoses o més atractives..., havien d'anar destinades de manera exclusiva a considerar que la continuada recessió de la crisi econòmica, la mutació crònica de la inversió, lo creixement dramàtic de l'atur, lo descontrol del dèficit públic i lo manteniment de la taxa d'inflació mereixien l'observació política a base de reunir totes les energies polítiques i socials. I així, amb estos criteris, tota la corresponsabilitat que faci falta per part del Grup Popular, però és evident que la inclinació a l'impuls, a l'esforç i a la coordinació correspon als respectius governs en lo límit determinat de les seves competències.

Per consegüent, des de la nostra opinió, lo control de la despesa pública, sobretot de la despesa corrent improductiva, lo creixement de l'economia a taxes que generen ocupació en condicions d'estabilitat i el domini de la inflació, que sistemàticament erosiona els sectors més dèbils, són objectius universals que, agradi o no agradi, vinculen el Govern de Catalunya, ja sigui en l'àmbit de les seves atribucions, ja sigui en l'àmbit de les seves responsabilitats. Tots hem assumit ja que el model de creixement i de política econòmica exercitats en los últims anys és un conjunt amortitzat impracticable en los moments actuals; un creixement basat en una política orientada a la despesa i al consum, més que a l'estalvi i a la inversió; una política que ha estimulat les operacions a curt termini en la consecució del diner fàcil davant l'esforç que implica la millora de la nostra competitivitat, i una política progressivament dependent de l'afluència de capital estranger, que ha generat o va generar en lo seu dia la posició falsa d'una pesseta sobrevalorada. Al final, este model ha fet fallida per la seva pròpia inconsistència.

Ara, la incorporació d'un conjunt alternatiu de creixement econòmic reclama, des de la nostra posició, l'exigència política, tècnica i parlamentària d'establir una estratègia que conciliï les accions i les mesures de caràcter immediat amb la previsió ordenada d'uns objectius a mitjà termini. I si per inèrcia caiguéssim a estimular o caiguéssim en l'error d'una política de demanda expansiva que intentés afrontar la recessió i l'atur per «acallar», en principi, la impressió popular, probablement este tipus de política seria espectacular a molt curt termini, amb la congelació dels problemes de les empreses; a mitjà termini, lo desbordament dels desequilibris, és a dir, inflació, dèficit públic i dèficit exterior, serien tan inevitables com perillosos per la seva envergadura.

I és així perquè tots hem vist que el creixement explosiu de la despesa pública, per la naturalesa d'aquesta, ha generat lo desbordament de la pressió fiscal, el seu propi finançament, el de la despesa pública, que condueix al manteniment d'un encara molt alt tipus d'interès en termes reals i comparatius, i el perill del trencament de l'únic requisit que complíem en los acords de Maastricht, referit al deute públic en percentatge del producte interior brut, ve a significar que moltes vegades l'essencial no és la dimensió quantitativa, sinó que lo verdaderament essencial és la recuperació del control general i, per consegüent, la credibilitat de qualsevol previsió.

I a partir de la intensa caiguda de la inversió, de la dramàtica situació de l'ocupació i el creixement de l'atur i del manteniment de la inflació en un major diferencial, sembla raonable prendre en consideració models alternatius, encara que siguin convencionals, però, també, atenció i molta prudència amb les fórmules innovadores que només resulten impecables plantejades damunt del paper. En la pràctica més elemental, la famosa setmana laboral de quatre dies —és a dir, menys treball i menys ingressos— com a solució, esta fórmula, a l'acomiadament quantitatiu ens sembla una experiència extravagant que per definició podria resultar perillosa encara que la seva aplicació s'executés amb criteris estratègics i temporals i mai amb criteris invariables o generals.

En tot cas, molt de compte també amb los sobresalts d'optimisme espontani o d'optimisme especulatiu, no sigui cosa que els canvis a les empreses o la mentalització laboral no resulti simultània a la sumptuosa solució proposada pel senyor Michel Rocard.

Mentrestant, i en l'àmbit de les nostres responsabilitats i en funció de les nostres competències, al present debat parlamentari volem expressar que accions que condueixen a la reducció del dèficit públic, a la reforma del mercat de treball, a l'accessibilitat del finançament de les empreses, a la plena liberalització de l'economia, al suport directe dels sectors productius, a resoldre la nostra estructura pressupostària i a incorporar criteris d'austeritat i principis d'eficàcia i d'eficiència constitueixen l'essència de les cinquanta-quatre propostes de resolució que ha presentat lo Grup Popular, probablement, o si ho prefereixen, com a iniciatives a incorporar al que en preferència hauria de ser un ampli acord entre els agents econòmics i socials i que en lo seu procés negociador hauran d'afrontar inevitablement la necessària moderació salarial, la inversió empresarial, lo control de la despesa, les reformes estructurals i el reforçament de l'economia productiva.

Com a parts més directament implicades, sindicats i patronal apareixen disposats a repartir sacrificis i a assumir responsabilitats en la consecució immediata del que es denomina pacte de rendes i reforma laboral, i amb l'objectiu també de controlar una situació sense caure en la temeritat. I, a partir de quan los estudis d'opinió més solvents responen a la preocupació col·lectiva ciutadana per superar la crisi econòmica i empresarial i per al manteniment o obtenció

d'un lloc de treball, sigui el que sigui, ens ha semblat oportú, al Grup Popular, reunir les nostres capacitats en les prioritats que reclama l'expressió del poble com a punt de referència.

Per això, i sense menysprear aquells aspectes que van sortir al debat d'ahir, aspectes que també són determinants en la vida ordinària dels ciutadans, hem resolt que les línies fonamentals que van marcar lo discurs del president del Grup Parlamentari Popular siguin l'origen d'unes propostes de resolució d'acord amb la responsabilitat política que fixarà la presa de posició en relació amb unes accions que es concreten, adequadament agrupades, en propostes de tipus econòmic, de caràcter laboral, de principis pressupostaris, de naturalesa fiscal, de reformes estructurals i d'impuls i de suport a la petita i mitjana empresa. I en justa correspondència —i amb això ja acabo, senyor president— a l'esforç sindical i empresarial, i potser fora de l'habitual en els nostres debats parlamentaris de política general, volem expressar lo suport parlamentari polític a una renovada voluntat legislativa i executiva quan esta renovada voluntat s'orienti a la necessària acceptació dels diferents plantejaments, quan s'orienti a la indispensable concordança de les proposicions i quan s'orienti a la voluntària perfecció del consentiment. Que compti el Govern de Catalunya amb lo Grup Popular quan entre l'acordat i la seva execució no aparegui la tradicional diferència de la pura declaració formal sense cap vinculació i sense cap compromís en la més estricta realitat.

Esta és la defensa, senyor president, de les cinquanta-quatre propostes de resolució que el Grup Popular sotmet a la consideració de la cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. Ara, pel Grup Parlamentari Socialista i per defensar les seves propostes, té la paraula el diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem assistit al llarg d'aquests dos dies, i en particular en el debat que va formular ahir el president del Grup Socialista, el senyor Raimon Obiols, amb al president de la Generalitat, senyor Pujol, en un debat on dos elements van ser els que van caracteritzar la situació avui a Catalunya: la crisi econòmica i com afecta, aquesta, Catalunya i el desenvolupament autònom.

Doncs bé, comprendran que les propostes de resolució del nostre Grup s'ajustin escrupolosament a aquestes dues matèries. I ho fem perquè creiem que, si bé sempre per governar és necessari establir prioritats, per governar en un moment de crisi és encara més necessari establir aquestes prioritats; creiem que aquesta és una responsabilitat ineludible de govern. Per tant, les nostres resolucions s'orienten a crear unes prioritats d'acord amb el que va ser el debat d'ahir, i encapçalades per una primera resolució entorn del tema de la crisi.

Vam assistir ahir en un debat on es va posar de manifest amb claredat que la crisi econòmica mundial, internacional, europea, naturalment afecta el conjunt de l'Estat, afecta d'una manera particularment més greu Catalunya; almenys

pel que fa referència a les dades i a tots els indicadors econòmics entorn de l'evolució del darrer any, tant des del punt de vista de creixement de l'atur, com des del punt de vista del creixement o del manteniment de l'índex d'inflació, com des del punt de vista de la crisi en sectors industrials, sense anar més lluny els casos que tots coneixem de SEAT, Nissan, etcètera. És a dir que davant un panorama negatiu, on probablement tan sols dos elements puguin considerar-se com a símptomes positius, com són la baixada dels tipus d'interès i probablement, encara que discutible, possiblement, una determinada evolució positiva del sector turístic, ens fa que presentem tot un seguit de propostes de resolució fetes amb tot rigor, amb tota responsabilitat i també amb tota austeritat.

En primer lloc, permetin-me dir-los que la superació de la crisi no depèn únicament de factors externs i que hi ha un element molt important per superar aquesta situació extraordinàriament delicada, i és generar confiança en la societat. I la confiança en la societat s'ha d'inspirar i s'ha de generar no amb paraules buides, naturalment, sinó amb propostes concretes; és el que pretenem fer, i amb propostes concretes des del Parlament de Catalunya, a través del diàleg amb totes les forces polítiques, però també des de fora del Parlament de Catalunya, amb tots els sectors econòmics, socials, etcètera.

Per tant, entenem que és responsabilitat d'aquest Parlament, és responsabilitat del Govern de la Generalitat, naturalment, buscar, cercar un esforç col·lectiu de tots els sectors implicats per tal de fer front a aquesta situació delicada de crisi econòmica, amb l'objectiu de generar confiança, amb l'objectiu de generar confiança que permeti incentivar l'economia, que permeti millorar la competitivitat, que permeti mantenir i crear nous llocs de treball, que permeti mantenir i incrementar les quotes de protecció i progrés social obtingudes fins ara.

Per tant, l'objectiu de la nostra primera Proposta de resolució, de caràcter econòmic i sota l'epígraf de «fer front a la crisi econòmica», va adreçat a aquests objectius. I va adreçat a aquests objectius sobre la fórmula de celebrar un debat en el Parlament de Catalunya –ahir ho va anunciar el president del meu Grup– per fer front a la crisi econòmica i crear ocupació, on poguessin participar, amb compareixença prèvia davant de la Comissió, els representants dels sindicats i organitzacions empresarials més importants.

I això ho voldria explicar breument, perquè aquesta proposta que ahir el senyor Obiols va formular entorn a un gran debat en el Parlament de Catalunya sobre aquests objectius, i també sobre dos altres objectius com són corregir els desequilibris territorials, afrontar els desequilibris territorials a Catalunya i afrontar una situació enormement delicada també de deteriorament progressiu del medi ambient a Catalunya..., quan el senyor Raimon Obiols formulava ahir aquesta proposta, ens referíem a impulsar des del Parlament de Catalunya un veritable debat, amb majúscules, que no solament es limités al debat entre les forces parlamentàries, sinó que permetés convocar al Parlament de Catalunya els

sectors interessats, els sectors afectats, els sectors més representatius de cadascuna d'aquestes tres matèries, per tal que el Parlament de Catalunya fos un instrument de gran debat, de gran plataforma de debat a Catalunya. I amb això no vaig molt lluny de les paraules d'un diputat del Grup de la majoria, que crec que compartia també aquests criteris, que trobéssim els instruments i els mecanismes que el Parlament de Catalunya anés més enllà de les parets del mateix Parlament de Catalunya i aconseguís..., no solament amb l'objectiu de penetrar en el coneixement de la societat sinó fer que la societat penetrés en el mateix Parlament. Per tant, quan oferíem ahir, en paraules del senyor Obiols, aquest triple debat no ens referíem tan sols a debats monogràfics, que òbviament dos grups o una cinquena part de diputats podem demanar, i això ho té suficientment el Grup Socialista, sinó que ens referíem a impulsar el Parlament de Catalunya com a instrument de confrontació, de contrastació, de documentació, de canvi d'opinions, de plataforma, de gran debat a Catalunya, amb la qual cosa aconseguiríem un nivell de participació extraordinari i aconseguiríem també fer del Parlament una cambra vertaderament no solament representativa dels catalans sinó imbricada en la vida de tots els ciutadans de Catalunya.

Per tant, expresso potser una mica llargament aquesta doble proposta de plataforma o de debat, gran debat en el Parlament de Catalunya, entorn a aquests dos objectius, que és el que pretén aquesta primera resolució del Grup Socialista, i la resolució posterior que veurem entorn de la política mediambiental i de la política de correcció dels desequilibris territorials.

La segona Proposta que presentem és una proposta entorn d'un nou programa catalanista i entorn del desenvolupament del nostre autogovern. La tradició política del PSC s'inscriu en una llarga trajectòria on han estat sempre presents tres idees fonamentals: el reconeixement explícit del fet diferencial de Catalunya, la reivindicació del seu autogovern i una visió de desenvolupament de l'Estat de les autonomies amb una perspectiva federalista. El 1987 nosaltres vam llançar una proposta d'aquesta naturalesa –desenvolupament autonòmic de l'Estat des d'una perspectiva federalista– i vam assenyalar aleshores que, si bé els progressos fets en aquell moment eren enormement positius i on es creava, potser per primera vegada, un marc a Espanya on s'oferia una possibilitat real de realització nacional de Catalunya, els passos, en tot cas, fins aleshores, ens semblaven importants però, probablement, encara insuficients.

Avui ens trobem davant d'una altra nova etapa del procés autonòmic, i una gran oportunitat es va assenyalar ahir, una gran oportunitat perquè tots els esdeveniments assenyalen que és un moment oportú, necessari per fer aquest pas endavant en el desenvolupament autonòmic. Tenim, per tant, la responsabilitat de fer aquest altre pas, en una doble direcció: impulsar un procés de reforma de l'Estat i fer que Catalunya participi en aquest procés de reforma de l'Estat en un lloc capdavanter. Per tant, la nostra proposta que a continuació els assenyalaré, la segona Proposta de resolu-

ció, vol ser exactament això, una aportació concreta, amb un procés de diàleg i de negociació amb totes les altres forces polítiques de Catalunya, també amb tots els sectors socials, econòmics, culturals de Catalunya, una proposta àmplia que hauria de conduir a l'elaboració d'una plataforma comuna del catalanisme per a finals d'aquest segle i un autèntic punt de trobada per a tots aquells que aspirem al màxim reconeixement de l'autogovern de Catalunya. Per això demanem un nou impuls en el desenvolupament d'un nou projecte catalanista, un pas endavant en aquest projecte catalanista i un pas endavant en el projecte de desenvolupament autonòmic de l'Estat.

En aquesta Proposta, on convoquem que hi participin tots els sectors socials a Catalunya, hi ha diferents punts que assenyalen quin és el model d'aquest desenvolupament autonòmic. El primer punt de la nostra Proposta —ho vull explicar— és aquell que feia referència a les competències i al treball o als treballs a endegar per part de la Comissió Mixta de Transferències; ha sigut objecte d'una proposta transaccional entre una proposta de resolució del Grup de Convergència i Unió, el Grup de la majoria, i el Grup Socialista, que, per tant, suposaria, senyor president, la retirada d'aquest primer punt de la Proposta número 2, de la Proposta de resolució número 2 del Grup Socialista.

Queden altres punts d'aquest desenvolupament autonòmic que nosaltres creiem que són d'una enorme importància, com són la reforma de l'Administració de l'Estat, com són aconseguir del Senat un instrument bàsic de representació territorial, com és un model d'hisenda autonòmica per a Catalunya, com és el paper de les corporacions locals amb una orientació de distribució de la seva capacitat financera entre el 50/25/25, com a objectiu a cercar, com a objectiu a aconseguir, com a objectiu ideal, desenvolupar un conjunt d'iniciatives legislatives, etcètera, i cercar un consens institucional per a la projecció i la presència de Catalunya arreu del món. Aquesta és la segona Proposta, que fa referència a aquesta convocatòria d'un nou programa catalanista i d'un desenvolupament autonòmic de l'Estat des d'aquesta orientació federalista, que —ho repeteixo— ha sigut objecte, en dos dels seus punts, d'una esmena transaccional.

Una altra Proposta de resolució, la número 3, que el Grup Socialista —i ha aparegut així en diversos mitjans de comunicació, ahir ho assenyalava el senyor Obiols—..., resulta gairebé un clàssic en tots els debats que es fomenten aquí al Parlament, i és obvi que sigui així. El Grup Socialista continuarà presentant aquí una reivindicació sobre el paper legítim que correspon jugar als ajuntaments de Catalunya. S'ha fet un pas molt endavant en el que és el reconeixement de l'autogovern de Catalunya —n'acabo de parlar i considerem que hi ha un pas endavant a fer, encara, sobretot en els darrers anys—, però ara és el moment dels ajuntaments. Els ajuntaments han pogut jugar un paper fonamental en la dècada dels vuitanta que avui, per ofec econòmic i per ofec, també, competencial, no poden seguir desenvolupant. Creiem que els ajuntaments són un element

definidor i decisiu del nostre autogovern; per tant, cal atribuir-los les necessitats, les competències en matèria financera, en matèria de competències, que els corresponen. En primer lloc, no solament perquè els ajuntaments són una peça clau, vertebradora de l'autogovern de Catalunya; això també, però, a més d'això, els ajuntaments han jugat un paper decisiu en la reactivació econòmica al llarg dels anys vuitanta: decisiu. Per tant, no aprofitar l'oportunitat i l'instrument que representen els ajuntaments per crear llocs de treball ens sembla que és no solament un disbarat, sinó que és una cosa totalment inacceptable.

Demanem, per tant, a través de la nostra tercera Proposta de resolució, una doble orientació: que els ajuntaments gaudeixin de la suficiència financera que necessiten per fer les seves responsabilitats i per fer, també, d'extraordinaris instruments de revitalització econòmica, i que els ajuntaments gaudeixin també del nivell competencial que els correspon per afontar amb una major eficàcia i eficiència l'autogovern. I això es basa en la delegació i la desconcentració de les competències de la Generalitat cap als ajuntaments; per tant, aquí reclamem un canvi radical de la majoria i del Govern de la Generalitat entorn dels ajuntaments. Demanem l'elaboració d'un llibre blanc sobre la situació de l'Administració local a Catalunya, amb la participació, naturalment, de totes les forces, fet aquí al Parlament; l'aplicació del principi de subsidiarietat; que s'evitin duplicitats creades entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments; que es refinanciï l'endeutament; formació ocupacional, etcètera. I demanem que es participi en una taula tripartida entre el Govern de l'Estat, el Govern autonòmic i els ajuntaments per tal de definir i impulsar el paper institucional i polític dels ens locals i atribuir a cada nivell d'Administració el paper competencial que li correspongui.

Una quarta resolució, a la qual m'he referit ja prèviament, sobre desequilibris territorials i sobre correcció del procés de deteriorament absolut en el medi ambient a Catalunya, a través d'aquest debat, d'aquest gran debat en el Parlament de Catalunya, aquesta gran plataforma —m'hi he referit abans—, on demanem que es corregeixi una situació, que no pot continuar, de desequilibri entre unes comarques de Catalunya i unes altres comarques —ahir el senyor Obiols les va assenyalat. Demanem un pla d'inversions concret de 2.000 milions de pessetes per a aquestes comarques; demanem que s'articuli una xarxa de ciutats intermèdies a Catalunya, a través de vies de comunicació entre elles —perquè aquest és el potencial de la vertebració territorial de Catalunya—; demanem que es reconegui la importància capital de la ciutat de Barcelona, com a capital de Catalunya i també com a centre neuràlgic que radia activitat econòmica institucional, etcètera.

La cinquena Proposta de resolució és entorn de SEAT. Ha sortit en el debat, i el Parlament de Catalunya, naturalment, ha de ser sensible al que és la crisi de la indústria més emblemàtica de Catalunya. Nosaltres presentem una proposta de resolució per tal que es mantingui la marca SEAT i que es facin totes les gestions necessàries —i més de les ne-

cessàries— entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat, per tal que a través de l'empresa es mantinguin els llocs de treball.

Avui o ahir es va nomenar nou director de l'empresa SEAT; he vist que hi ha hagut unes valoracions positives del president de la Generalitat, que me'n congratulo; crec que s'han de fer tots els esforços perquè es mantingui SEAT, perquè es mantinguin els llocs de treball i perquè hi hagi un màxim nivell d'ocupació i de competitivitat dins del sector auxiliar de tota la indústria automobilística.

Una sisena Proposta de resolució nostra és entorn d'aquelles prioritats que els assenyalava al començament, sobre com afrontar la crisi econòmica des d'una posició de rigor i d'austeritat, fonamentalment adreçada al que serà el proper projecte de pressupostos de la Generalitat. Assenyallem dotze prioritats en aquest sentit; per tant, no estem fent un salt o un cant al buit, sinó un compromís sobre quines haurien de ser aquestes prioritats.

Una setena Proposta de resolució, sobre quelcom que ahir va tenir una enorme importància, com és la innovació tecnològica, la recerca i la investigació. Demanem que a Catalunya hi hagi l'esforç que li correspon, com a primera potència autonòmica en l'Estat, que tingui el major pressupost entorn d'això.

Una vuitena Proposta, sobre l'acord d'aquest Parlament i la satisfacció d'aquest Parlament entorn de l'adquisició del 15% de l'IRPF aconseguit a través d'una posició majoritària de les forces polítiques de Catalunya, que es genera a través d'una iniciativa del Grup Socialista, de la qual ens sentim perfectament orgullosos i satisfets, i és legítim que així ho diguem, però que també reconeguem que ha estat a través d'un esforç en comú que ha pogut aconseguir-se. Aquesta Proposta de resolució, vull també aclarir, senyor president, que és objecte d'una proposta transaccional entre el Grup de Convergència i Unió i el Grup Socialista, que, per tant, comportaria la retirada de la nostra Proposta de resolució número 8.

Una Proposta de resolució número 9 entorn de la Llei de normalització lingüística aprovada pel Parlament de Catalunya, on expresseu la nostra satisfacció pel consens assolit en la seva aprovació, en el seu desplegament, etcètera, i que també, senyor president, senyores i senyors diputats, és motiu d'una proposta de resolució transaccional entre el Grup de Convergència i Unió i el Grup Socialista, que comportarà la retirada d'aquesta Proposta de resolució.

I una darrera Proposta de resolució, la número 10, on demanem —demanem— que el president de la Generalitat es presenti, acudeixi davant d'aquest hemicicle en cadascuna de les sessions ordinàries de l'hemicicle, del Ple del Parlament de Catalunya —per tant, cada dues setmanes—, per tal de sotmetre's al debat i a les preguntes que els diputats i els grups parlamentaris li puguin formular. La situació política i econòmica ho reclama, la crisi econòmica, el programa de desenvolupament autonòmic ho reclamen, però és que, a més, ho reclama també afrontar la gestió de govern des de les inquietuds dels grups parlamentaris, i ho reclama també

si mirem el dret comparat. En tot cas, sabem que això hauria de ser —podria fer-se— a través de la modificació del Reglament del Parlament, i així ho proposarem quan aquesta modificació del Reglament —no tècnica, sinó política— es pugui aconseguir; però és que el que estem demanant és que instem el Govern de la Generalitat, estem demanant que acudeixi el president de la Generalitat a sotmetre's a aquestes preguntes, que creiem que seria molt bo —molt bo— per enfortir l'activitat del Parlament.

Senyor president, senyores i senyors diputats, permetin-me ja que acabi. Nosaltres hem fet una proposta —unes propostes—, però una proposta genèrica, de sortida o afrontament d'una situació delicada de crisi econòmica i d'una necessària plataforma per al desenvolupament d'un nou programa catalanista a Catalunya i d'un model de desenvolupament del nostre autogovern. Aquesta proposta —ho repeteixo— va adreçada, naturalment, a totes les forces polítiques, però va molt més enllà: va adreçada també a totes les forces socials, econòmiques, culturals, a tot el teixit social de Catalunya; creiem que seria perdre una extraordinària oportunitat per aconseguir que això fos una realitat a partir d'aquesta participació àmplia de tot Catalunya en aquest doble debat.

Hem ofert, per tant, una proposta de diàleg i consens a la societat catalana, i acabaré, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Acabi, acabi...

El Sr. CLOTAS: ...amb unes paraules que va formular ahir el president del meu Grup: «Som el que som i serem més forts quan afrontem els reptes units. Per ser, hem de ser junts.» I aquesta és la proposta que fem a tota la societat catalana, perquè cooperi i col·labori, a través d'aquestes propostes, en el nostre desenvolupament com a autogovern i a afrontar la crisi econòmica.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Clotas. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per defensar les propostes presentades per aquest Grup, té la paraula el diputat senyor Sesmió.

El Sr. SESMIÓ: Moltes gràcies, honorable president. Senyors diputats, senyores diputades, prenc la paraula per presentar les nostres propostes de resolució, les del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per anunciar, senyor president, que retirem la nostra Proposta número 10, la nostra Proposta número 1 i la nostra Proposta número 2 en benefici de la transacció a què hem arribat amb el Grup Socialista. No afegiré res al que ja ha comentat el meu company, el portaveu socialista, senyor Higin Clotas, sinó dir que, al nostre criteri, es tracta d'un acord sobre tres eixos fonamentals: un és el finançament autonòmic; l'altre seria el de la llengua, un signe d'identitat, i l'altre és sobre les transferències de competències de l'Estat cap a la Generalitat. Per tant, crec que són tres temes molt importants. Nosaltres ens felicitem que hàgim pogut arribar a aquest acord amb el Grup Socialista.

Simplement dir que no hem pogut arribar a acords amb altres Grups, doncs, perquè no hem estat capaços —per tant,

jo no és que vulgui culpar ningú, però dir-ho mútuament—d'establir ni tan sols el diàleg per poder arribar a alguna transacció o a algun acord. Per tant, vejам si en una altra ocasió hi ha oportunitat de fer-ho. Per tant, nosaltres, de moment, hem pogut arribar a acords amb el Grup que s'ha prestat a aquest diàleg, que és el Grup Socialista.

Dit això, comentaré breument les nostres propostes de resolució, començant —de les dotze en queden nou, gràcies, doncs, a aquestes transaccions— potser per la darrera, la número 12, que possiblement sigui una de les principals —per no dir la primera— i que em permeto llegir: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a continuar el diàleg amb els agents socials i econòmics, amb l'objectiu que la crisi se superi amb la menor pèrdua de llocs de treball possible i perquè el seu cost social no gravi excessivament les persones més necessitades de protecció social i permeti mantenir el major grau de cohesió social.» És la nostra expressió perquè, d'aquest debat —malgrat que ja sé que cap força política ho ha pretès—, no se'n derivés simplement una preocupació per la crisi des de la vessant econòmica, sinó també per les seves conseqüències socials. Evidentment que per combatre les conseqüències negatives socials s'ha de combatre la crisi econòmica, però ens ha semblat que amb aquesta Proposta de resolució quedaria clara la voluntat del Parlament de no oblidar els aspectes socials de la crisi, si ens entestéssim únicament i exclusivament o excessivament en els aspectes econòmics.

La 1 i la 2, doncs, no les comentaré, perquè estan retirades. La nostra Proposta de resolució número 3 advoca perquè l'Administració central quedi reduïda a la mínima expressió possible pel que fa a l'àmbit de Catalunya i es converteixi, l'Administració de la Generalitat, en l'Administració executiva ordinària a Catalunya. Aquest és un terme que ens agradaria que anés fent forat, perquè realment és el nostre propòsit que l'Administració de la Generalitat sigui l'Administració executiva ordinària a Catalunya.

La nostra Proposta número 4 fa referència al finançament de la sanitat; la poden vostès llegir, però és la nostra tradicional posició davant d'un tema que no s'acaba de resoldre, però que confiem que, en la propera reunió del Consell de Política Fiscal i Financera, s'hi trobi una solució adequada.

La Proposta de resolució número 5 sí que els la llegiré, perquè va ser un dels temes més importants que, a criteri del nostre Grup, va exposar, un dels conceptes més importants que va desenvolupar el molt honorable president de la Generalitat en el seu discurs i, per tant, trobem adequat que el nostre Grup se'n faci especial ressò. Diu així: «El Parlament de Catalunya considera que la Constitució espanyola del 1978 permet ampliar les cotes d'autogovern de la Generalitat si se'n fa una lectura més oberta i autonomista, d'acord amb el reconeixement i la garantia que preveu del dret d'autonomia de les nacionalitats i de les regions, i la solidaritat entre totes elles. Considera també, per tant, que cal evitar un desplegament uniformitzador de les competències autonòmiques i de la resta de qüestions que configuren l'autogovern de Catalunya. Així doncs, el Parlament de Catalunya

insta el Govern de la Generalitat a aprofundir en el desenvolupament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya en el marc de la Constitució del 1978, tenint en compte el principi constitucional d'heterogeneïtat i el fet diferencial català.»

Hi ha una Proposta de resolució número 6, que és la que, al nostre criteri, reflecteix més el propòsit del Govern per combatre la crisi econòmica, des de la vessant econòmica; conté diversos punts. Aboga, doncs, per continuar amb la creació d'infraestructures avançades, la incentivació d'inversions, el suport de la internacionalització de l'empresa catalana, la continuació i increment de programes de foment del disseny, etcètera. Diguem-ne, és la nostra Proposta que es caracteritza més amb els moments actuals de crisi i de quines són les receptes o les propostes concretes que presenta el nostre Govern i al qual al nostre Grup, lògicament, li dóna suport.

Hi ha també la nostra Proposta de resolució número 7, en la qual el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a reclamar els recursos suficients per a la recerca. Ja sabem que per diverses sentències no se'ns pot..., o no se'ns en traspassa la competència, però sí dels recursos; però tenint en compte que establim uns criteris, per a aquest repartiment dels recursos, que no s'ha de basar, al nostre criteri —valgui la redundància—, en conceptes de territorialitat o de població només, sinó en l'esforç i en la realitat de la nostra participació en el producte industrial respecte a l'Estat.

La Proposta de resolució número 8 en realitat són tres propostes en una, en la qual es fa especial èmfasi per combatre la crisi en sectors concrets, com són el del petit i mitjà comerç, en el de la millora de la competitivitat i qualitat en el sector turístic i també una part important..., aquí hem introduït el tema també d'impulsar i promoure la normalització lingüística en la prestació de béns i serveis, atenent la llei aprovada per aquest Parlament de l'Estatut del consumidor.

La resolució número 9 fa referència al finançament municipal. Diu així: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a continuar les accions escaients amb l'Administració de l'Estat, d'acord amb les resolucions aprovades per aquest Parlament, per tal de trobar una solució estable per al finançament dels municipis catalans.» En diverses ocasions he tingut l'honor, en nom del meu Grup, de tractar temes de finançament municipal; crec que no es pot dir que el Govern de la Generalitat s'inhibeixi d'aquest tema, però nosaltres seguim pensant que la principal responsabilitat està en el Govern de l'Estat, en l'Estat en el seu conjunt, que és el que ha d'arbitrar les mesures oportunes i adequades de finançament entre l'Estat, les comunitats autònomes i els ajuntaments.

La Proposta número 10 està retirada en benefici de la transaccional.

I n'hi ha una que fa referència també al món de la pagesia, al món agrícola —creiem que també és important en aquests moments de crisi—, que diu així: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a prosseguir la política d'agrupació de productors agraris i impulsar la co-

mercialització de productes conjunta, com a mesura per incidir més fortament en els mercats, tant interiors com exteriors, a fi i efecte de millorar les rendes del sector.»

Són aquestes, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats, les nostres propostes de resolució, dient que, degut, doncs, al diàleg que hem pogut mantenir amb un grup parlamentari concret, que és el Grup Socialista, òbviament votarem les transaccions i les nostres. I dir-los també que les altres no les votarem, ja que, per raons, doncs, de matemàtica parlamentària, el nostre Grup és el que té la responsabilitat de poder atorgar la majoria a les propostes concretes..., no hem tingut temps ni ocasió de poder-les debatre amb altres grups. Hi ha algunes que potser votaríem, però que ens ha faltat temps..., no ho sé, la 1 i la 10 del Grup d'Esquerra Republicana potser amb un diàleg s'haguessin pogut votar favorablement. Altres, com per exemple les trenta i escaig del Grup Popular, que insta que el Govern negociï amb el Govern de l'Estat, ens fa l'efecte que, de votar-les, el nostre Govern en comptes de governar es passaria el dia negociant amb el Govern de l'Estat... Però no entraré en el detall, senyores i senyors diputats; simplement demanar el vot favorable a les nostres propostes.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sesnilo. Finalment, correspon al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya defensar les seves propostes de resolució; té la paraula el diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, sortim a defensar les nostres propostes de resolució amb el mateix convenciment de qui surt al compliment d'un ritual de noble i llarga tradició, gairebé amb el mateix entusiasme amb què el portaveu de la majoria surt a parlar, després que ho han fet els distints líders de l'oposició en el debat d'orientació de la política general; amb el convenciment de saber que sortim a defensar unes propostes que ja són vençudes abans mateix de la seva votació, i, sobretot, amb la sorpresa absoluta de les paraules adreçades a aquesta cambra fa uns instants pel portaveu de la majoria, en la qual intervenció se'ns fa saber que ha estat impossible el diàleg amb els grups de l'oposició; és a dir, amb Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya i el Grup Popular. Nosaltres voldríem saber, en tot cas, amb quins representants d'Esquerra Republicana, d'Iniciativa per Catalunya i del Partit Popular, quan i de què els ha estat sol·licitat el diàleg per saber en quines de les propostes de resolució era possible un acord, al màxim de majoritari o de consensuat, del màxim nombre de grups de la cambra.

Sabem perfectament, perquè les intervencions dels distints dirigents dels grups parlamentaris ahir així ho van manifestar, sense el més mínim dubte, que ja a partir d'ara podem parlar clarament en aquest Parlament de Catalunya, com se'n pot parlar també en el Congrés de Diputats de Madrid, de l'ampliació de les majories respectives cap a sectors diferents. Per tant, doncs, benvinguda la nova majoria al Parlament de Catalunya.

Les propostes que fa el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, després d'aquest debat d'orientació a la política general, es refereixen a distints àmbits. D'una banda, allò que pertoca a l'àmbit local, amb la voluntat d'aconseguir la participació de la Generalitat en el refinançament del deute dels municipis, així com en l'estudi de la viabilitat d'un banc de crèdit local, propostes que, si més no, tindran la cortesia de ser escoltades —ja que no tractades amb resposta del president de la Generalitat—, ja que en el repartiment temàtic que la Generalitat decideix d'adjudicar a un o a altre Grup sembla que aquest ja estava prèviament adjudicat a un altre Grup, en aquest cas el Grup que conforma la nova majoria.

Pel que fa referència a l'àmbit econòmic i d'equilibri territorial, el nostre Grup ha presentat també distintes propostes de resolució, que fan totes elles referència a l'acceleració de la implantació dels processos productius, particularment d'aquells que són respectuosos amb el medi; al suport de les infraestructures, sobretot en el terreny del transport, en aquelles comarques més desfavorides, per tal d'estimular-hi la inversió i l'activitat empresarial; al traspàs de l'Inem —i no podem pronunciar l'expressió «traspàs de l'Inem» sense sentir el mateix rubor que en sessions anteriors sentíem tots i cadascun dels membres d'aquesta cambra cada cop que se'ns parlava de l'eix transversal—; negociació amb l'Estat per aconseguir també un superior accés de Catalunya als fons estructurals de l'Unió Europea; creació d'un organisme d'adequat, dintre l'estructura de l'Administració, per a la petita i la mitjana empresa, i adopció d'un pla especial de suport a la petita i mitjana empresa de Catalunya per aconseguir també l'activació econòmica, industrial, comercial del conjunt del país.

En l'àmbit educatiu, les propostes de resolució d'Esquerra Republicana van destinades a aconseguir, abans de la fi de l'any vinent, l'adopció d'un projecte de llei de finançament de l'aplicació de la LOGSE, una nova política de beques que superi la nefasta política que en aquest àmbit ha dut a terme fins ara el Ministeri d'Educació i Ciència i el traspàs a Catalunya d'aquesta responsabilitat i la complementació coherent per part del Govern de la Generalitat, així com la reforma que avui el país necessita en el sector de la formació professional i ocupacional.

En allò que es refereix a l'àmbit de la política lingüística, tenim l'any vinent l'oportunitat de celebrar ja el quart aniversari de l'aprovació per part d'aquest Parlament d'una moció, adoptada per unanimitat, segons la qual s'encarregava al Govern un estudi que estudiés la conveniència o no de procedir a la modificació de la Llei. Doncs bé, creiem que abans de finalitzar el proper període de sessions s'hauria d'haver presentat ja aquesta modificació de la Llei de normalització lingüística de Catalunya, per tal de donar cobertura legal a aquells àmbits que, com apuntava ahir el president del nostre Grup, són àmbits que en aquests moments estan desproveïts de tota mena de cobertura legal, per aplicar-hi una normalització lingüística coherent.

En allò que es refereix a la seguretat pública, a l'àmbit de la seguretat pública, fem referència també al fet que fóra convenient que abans de finalitzar el proper període de sessions el Govern de la Generalitat, deu anys després d'haver-se creat el cos de policia autonòmica, presentés ja finalment la llei que regulés les funcions i l'activitat d'aquesta policia autonòmica, amb tot el conjunt de funcions, sense deixar-ne cap ni i una, que corresponen a una policia integral i democràtica.

En l'àmbit del finançament, òbviament, no demanem ja, com hem demanat en tot moment, l'aplicació, la reivindicació, com a única sortida possible, del concert econòmic per al nostre país, sinó, en tot cas, començar per un estudi, al qual l'Administració hi hauria d'abocar tot el seu caràcter d'estudi fet amb rigor i amb ciència, sobre els resultats tangibles de l'aplicació del sistema del concert econòmic per a Catalunya, sobretot perquè, si no, no tenen sentit les paraules del president de la Generalitat en les seves intervencions d'ahir i d'abans-d'ahir, quan es referia a la situació econòmica de la societat basca, i s'hi referia precisament en comparació amb Catalunya; unes dades que només són possibles d'entendre si es té en compte que tant el País Basc com Navarra disposen de concert econòmic, i que, per tant, no s'hi val a establir greuges comparatius si en el moment en què es formula l'Estatut d'autonomia de Catalunya no es té el mateix nivell de decisió política que van tenir els bascos per obtenir el que finalment tenen i disposen en aquests moments. I diem això des del convenciment que sense recursos propis ni mecanismes polítics i institucionals propis no hi ha cap possibilitat real de sortida a la crisi econòmica, i que per a una situació econòmica diferenciada calen també solucions econòmiques i polítiques i diferenciades.

Les dues últimes de les nostres propostes fan referència a la conveniència de crear una comissió parlamentària que estudiï la renegociació de l'Estatut en tots els seus àmbits, tant en allò que fa referència a l'aplicació d'aquest mateix Estatut, com als condicionants polítics en què es troba l'aplicació de l'Estatut, com als canvis que s'han produït en el context europeu aquests darrers anys i que en poden afectar la viabilitat. Per tant, aquesta comissió tindria també la porta oberta a plantejar, si ho estimés convenient, la possible reforma de l'Estatut d'autonomia.

I, finalment, la darrera de les nostres propostes —la primera en el llistat de les que presentem— fa referència a aquesta campanya anticatalana que d'uns mesos ençà està recurrent bona part dels territoris de l'Estat espanyol. En aquesta Proposta de resolució, el nostre Grup, en primer lloc, condemna i rebutja —i aquest és l'encàrrec que atorga al Parlament— qualsevol actitud que atempti contra la convivència democràtica dels distints pobles de l'Estat i que posi obstacles a la seva lliure manifestació de la personalitat nacional; expressa el seu suport a l'enfortiment de l'unitat civil del poble de Catalunya, amb independència de l'origen geogràfic dels seus membres, a l'exercici legítim del seu dret a la diferència i a l'avenç en la plena normalització de la llengua pròpia del país, i, finalment, insta el Govern a

continuar i intensificar les accions institucionals adequades per ajudar a estendre arreu de l'Estat el coneixement de la seva realitat plural, en l'àmbit lingüístic, cultural i nacional, sobre bases de respecte i igualtat.

Pel que fa al posicionament del nostre Grup sobre les propostes dels altres, en primer lloc, en relació amb les tres transaccionals, el nostre Grup votarà afirmativament la que fa referència a la normalització lingüística, entre altres coses per evitar sobretot que pugui haver-hi interpretacions malicioses sobre la nostra possible abstenció en aquest terreny, i, per tant, per no deixar lloc a dubtes de quina és la voluntat del nostre Grup, que ja va quedar expressada ahir pel seu president, hi votarem afirmativament.

Ens abstindrem, en canvi, en les altres dues propostes transaccionals, vist el notable interès demostrat per la majoria a pactar amb ningú més que no sigui el nou soci de coalició en els pressupostos de l'Estat. En conseqüència, i atès el contingut de les altres propostes de resolució, votarem íntegrament de manera favorable totes les propostes de resolució del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, votarem també favorablement bona part de les propostes del Grup Socialista, amb algunes abstencions, cosa que farem també amb les propostes del Grup Popular, amb abstenció d'aquell llarg llistat de resolucions que, tot i considerar-les òbviament legítimes i compartibles en alguns casos, considerem que no és el Parlament de Catalunya el marc adequat per defensar-les, per debatre-les i per sotmetre-les a votació, sinó el Congrés dels Diputats de Madrid.

Pel que fa referència a les propostes de resolució del Grup de Convergència i Unió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya s'abstindrà de totes i cadascuna d'aquestes propostes de resolució, constatant que després de la intervenció del president de la Generalitat, alliberada de propostes concretes, el vot favorable d'Esquerra Republicana de Catalunya l'únic que podria fer seria contribuir a l'increment del sidral, i, en aquest camp del pensament, la teoria del sidral ja en té prou amb els seus teoritzadors més legítims.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara passarem a les votacions pel mateix ordre en què han estat defensades les propostes de resolució.

A sollicitud dels grups parlamentaris, es pot votar separatament una o diverses parts de les propostes de resolució. Naturalment, si no en contradiu el sentit.

En primer lloc, passem a les votacions, a la votació de les propostes del Grup Mixt. Les votarem conjuntament... (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) Sí? El senyor Curto demana la paraula.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, votació separada de la primera i sisena; estes dues conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, es vota, en primer lloc, les propostes primera i sisena del... (*El Sr. Clotas demana per parlar.*) Digui, senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Desitjaríem que es votés una per una, perquè em temo que l'ordenament no coincidiria amb el del Grup Popular i, per tant, seria més complicat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; doncs, farem set votacions. Proposta número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Mixt ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

Passem a la segona.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La segona ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 65 en contra i 36 abstencions.

El Sr. CLOTAS: Senyor president!

El Sr. PRESIDENT: Digui.

El Sr. CLOTAS: Per al Grup Socialista, almenys, la tercera, quarta i cinquena sí que es podrien votar juntes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; doncs, com que no formen part de l'agrupació que havia inicialment suggerit el senyor Curto, votarem la tercera, quarta i cinquena, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 54 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació la sisena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta sisena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 71 en contra i 30 abstencions.

Es vota la darrera, la setena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La setena Proposta de resolució ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 65 en contra i 46 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les propostes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, menys la número 17, que no ha estat admesa. Conjuntament? *(El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.)* Senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, a veure si és possible en dos blocs; per una part, la 2, la 8, lo segon punt de la 12, un bloc; en un altre bloc, la 6, lo punt d de la 10 i el segon punt de l'11.

El Sr. PRESIDENT: 6, el primer punt de la 10?

El Sr. CURTO I CASADÓ: 6, punt d de la 10 i segon punt de l'11, un altre bloc; i la resta totes juntes.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aquesta agrupació va bé als altres grups? *(El Sr. Clotas demana per parlar.)* El senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Honorable senyor president, perquè si jo li demano que se separi tan sols la segona, la 10, 11 i 12...

El Sr. PRESIDENT: No encaixa. Molt bé; doncs, votarem separatament. Farem una mica més de gimnàstica.

La primera.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta primera ha quedat rebutjada per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Es vota la segona.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 74 en contra i 29 abstencions.

Proposta de resolució número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta tercera resolució ha quedat rebutjada per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Proposta número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta número 4 ha quedat rebutjada per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Proposta número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions.

La Proposta número 5 ha quedat rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Se sotmet a votació ara la Proposta número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta número 6 ha quedat rebutjada per 47 vots a favor, 68 en contra i 6 abstencions.

Es vota la Proposta... *(El Sr. Clotas demana per parlar.)* Sí, digui?

El Sr. CLOTAS: Senyor president, en aquests moments no tinc absolutament present la proposta que feia el senyor Curto, però, en tot cas, per al Grup Socialista les propostes 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 17 i 18 podrien anar en un sol bloc. I aleshores la 10, 11 i 12 en un altre bloc.

El Sr. PRESIDENT: Als altres portaveus els va bé aquesta agrupació? De la proposta del senyor Clotas s'ha de suprimir la número 17, que no està admesa.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Al nostre Grup li va bé; mantenim, però, que en la Proposta número 11 el segon paràgraf tingui votació separada; per la resta, pot anar tot junt.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) El senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, sí, la 7, la 9...; la 10 no va bé, l'11 tampoc, la 12 tampoc; 13, 14, 15, 16, 18..., totes estes sí.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, en primer lloc, votarem la 13, 14, 15, 16 i 18... Com? (*Remor de veus.*) No, el senyor Curto ja ha dit que no.

Ho repeteixo: 13, 14, 15, 16 i 18.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Proposta número 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta número 8 ha quedat rebutjada per 47 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Proposta número 9.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La Proposta número 9 ha quedat rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la Proposta número 10.

Vots a favor?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CURTO I CASADÓ: A la Proposta número 10 hem demanat votació separada del punt d.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, primer el punt d.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El punt d de la Proposta 10 ha quedat rebutjat per 17 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la resta del punt 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta del punt 10 ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.

Finalment es vota el punt número 11. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) Sí, el senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, què ha dit? El punt 1 del número 11?

El Sr. PRESIDENT: No, no; l'11; ningú m'ha demanat votació separada fins aquest moment.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Votació separada...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor president; li havia estat sol·licitada abans la votació separada dels dos paràgrafs, particularment del segon, com si diguéssim.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. És això el que volia el senyor Curto? (*Pausa.*)

Doncs de la Proposta onzena es vota, en primer lloc, el primer apartat.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest primer punt ha quedat rebutjat per 23 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.

Es vota el segon apartat.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

El resultat de la votació ha estat rebutjar aquest segon punt per 7 vots a favor, 99 en contra i 16 abstencions.

Passem a la votació de les propostes del Grup Parlamentari Popular. (*El Sr. Clotas demana per parlar.*) Sí, el senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: Senyor president, també perquè tenint en compte que són bastants, les propostes de resolució del Grup Popular, en tot cas el Grup Socialista voldria tres blocs de votacions.

El Sr. PRESIDENT: Digui.

El Sr. CLOTAS: Les propostes de resolució que porten per número 1, 2, 3, 4, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 18 i 19 en un bloc; en un altre bloc les 5, 6, 7, 10, 11 i 17; i, per tant, en un tercer bloc la 12...

El Sr. PRESIDENT: La resta.

El Sr. CLOTAS: ...la 12 i de la 20 a la 55.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CAROD-ROVIRA: En el primer bloc, absolutament d'acord; no en el segon bloc, que, en tot cas, haurien de ser votacions separades.

El Sr. PRESIDENT: De cada un d'aquests?

El Sr. CAROD-ROVIRA: De cada un d'aquests i també del tercer.

El Sr. PRESIDENT: I del tercer...

El Sr. FUENTES: No, un moment, senyor president...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Si em pogués tornar a repetir els punts del tercer, li ho agrairia.

El Sr. PRESIDENT: No, els punts del tercer són el 12 i del 20 fins al 55.

El Sr. CAROD-ROVIRA: El 12, sí; i després del 20 al 55, totes juntes. Per separat el 12, del bloc de les 20 al 55.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; i del segon bloc, senyor Carod-Rovira, li va bé el bloc socialista?

El Sr. CAROD-ROVIRA: No, no; el segon bloc és el que dèiem que separatament, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. (*El Sr. Fuentes demana per parlar.*) El senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Perdó, senyor president. Nosaltres, a partir de la 20 fins a la 54, naturalment, que sigui un sol bloc; després la 12, votació separada; també, la 3, la 8, la 10 i la 14, que poden anar juntes en un bloc...

El Sr. PRESIDENT: 3, 8, 10...

El Sr. FUENTES: ...i 14, que poden anar amb les de a partir de la 20. I la resta, juntes. *(Pausa.)*

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Sí, gràcies; gràcies, per dir alguna cosa, sap? *(Rialles.)*

A veure, es vota en un sol bloc, en primer lloc, l'1, 2, 4, 9, 13, 15, 16, 18 i 19; un sol vot.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, es voten la 3, la 8 i la 14 juntament amb la 20 fins al final. *(Pausa.)* No? Doncs, 3, 8 i 14.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 47 vots a favor, 68 en contra i 6 abstencions.

A continuació, es vota la número 5, aïllada.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La Proposta número 5 ha quedat rebutjada per 13 vots a favor, 68 en contra i 41 abstencions.

Proposta número 6.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La Proposta número 6 del Grup Popular ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 68 en contra i 31 abstencions.

Proposta número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta número 7 ha quedat rebutjada per 53 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Es vota la número 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta número 10 ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 68 en contra i 38 abstencions.

A continuació, la número 11.

Vots a favor?

(Pausa.)

La número 11 no ha estat acceptada per la Mesa. I ara passem a votar la número 12.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La número 12 ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota la número 17.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta número 17 ha quedat rebutjada per 12 vots a favor, 68 en contra i 42 abstencions.

Ara se sotmeten a votació les propostes de la número 20 al final, 55.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 6 vots a favor, 99 en contra i 17 abstencions.

Passem a les propostes de resolució del Grup Socialista. Es pot fer alguna agrupació, senyor...?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Molt senzilla, senyor president. Votació separada del punt 1 de la número 6.

El Sr. PRESIDENT: Del...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Del punt 1 de la número 6, i ja està.

El Sr. PRESIDENT: Les altres conjuntes?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president, la resolució número 3: votació separada del punt 2.

El Sr. PRESIDENT: Va bé.

El Sr. CAROD-ROVIRA: I del punt número 8, també votació separada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. *(El Sr. Fuentes demana per parlar.)* El senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Sí, nosaltres de la Proposta número 2, el punt 1 separatament, després de la Proposta número 4, el punt 2, perdó, i la número 8.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. *(El Sr. Clotas demana per parlar.)* Senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: No, únicament, senyor president, que la Proposta de resolució número 8 està retirada en benefici de la transaccional...

El Sr. PRESIDENT: De la transaccional amb la 1 del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. CLOTAS: Exactament.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Es vota, en primer lloc..., el punt 1 del 6. *(Pausa.)* Bé, de la 2, punt 1.

Vots a favor...?

El Sr. CAROD-ROVIRA: No, senyor president. No sabem, almenys el nostre Grup, en aquests moments exactament què és el que estem votant.

El Sr. PRESIDENT: Es vota del punt 1... *(Remor de veus.)* No, de la Proposta 2, el punt 1. *(Pausa.)* Això és el que se m'ha demanat, és el que ha demanat Iniciativa. Queda clar? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 38 vots a favor, 68 en contra i 16 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació el punt 2 de la Proposta 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 44 vots a favor, 68 en contra i 10 abstencions.

(Pausa.)

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president, sense ànim d'embolicar les coses, però sí de precisar-les, em sembla que abans no he dit que en la Proposta número 4 —la resta ja ens va bé tot junt— el punt 1 i 2 els hauríem de votar separatament.

El Sr. PRESIDENT: 1 i 2. Doncs, votarem ara el punt 1 de la Proposta 4. (*Remor de veus. Pausa.*)

El punt 1 de la Proposta 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 44 vots a favor, 68 en contra i 10 abstencions.

Ara el punt 2 de la Proposta 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest segon punt de la Proposta 4 ha quedat rebutjat per 38 vots a favor, 68 en contra i 16 abstencions.

A continuació, es vota el punt 1 de la Proposta 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 48 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

Ara estem en disposició de votar la resta de les propostes del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta de propostes del Grup Socialista han quedat rebutjades per 54 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Passem, a continuació, a votar les propostes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Votacions separades a part de les que s'han transaccionat, que són la número 1, 2 i 10.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Votació separada de la número 3 i del tercer apartat de la número 8.

El Sr. PRESIDENT: Hi poden anar conjuntament, aquestes? (*El Sr. Clotas demana per parlar.*) Sí, el senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Senyor president, nosaltres volíem votació separada de la 3 i la 7, aquestes dues juntes, de la resta. Per tant, com que no coincideix amb el Grup Popular, crec que haurà de ser la 3, per un costat, la 7, per un costat i la 8, per un costat.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota en primer lloc la 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 69 vots a favor, 36 en contra i 17 abstencions.

A continuació, es vota el punt tercer de la 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat aprovat per 69 vots a favor, 5 en contra i 48 abstencions.

A continuació, es vota la número 7, Proposta número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 69 vots a favor, 31 en contra i 22 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les esmenes transaccionals a les números 1, 2 i 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes transaccionals han quedat aprovades per 100 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

A continuació, es vota la resta de les propostes de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta ha quedat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 63 abstencions.

Seguidament, passem a les votacions de les propostes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. (*El Sr. Curto demana per parlar.*) El senyor Curto demana votació separada?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, votació separada en un mateix bloc de la Proposta número 2, 4, 9 i punt tercer de l'11.

El Sr. PRESIDENT: Sí, gràcies. (*El Sr. Clotas demana per parlar.*) El senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Per part del Grup Socialista, senyor president, podria agrupar-se l'1, la 5 i la 7 en un bloc. I la 3 i la 6 en un altre bloc. I de la proposta del Grup Popular, la 2 i la 4, per nosaltres sí, però la tercera que ha dit, que no recordo quina és, la 9, aquesta hauria d'anar separada, em sembla.

El Sr. PRESIDENT: La 9, separada?

El Sr. CLOTAS: Sí. En tot cas, l'1, la 5 i la 7 i la 3 i la 6, malgrat...

El Sr. PRESIDENT: Conjuntament?

El Sr. CLOTAS: L'1, 5, 7, conjuntament. La 3, 6, 10, conjuntament i, aleshores, n'hi ha altres que en el seu moment haurem de demanar votació separada dels continguts dels punts d'alguna d'aquestes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, comencem votant les propostes 1, 5, 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 69 en contra i 30 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les propostes 3, 6 i 10, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 52 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

A continuació, es voten conjuntament la 2, la 4 i el punt tercer de l'11. La 9 va separada. 2, 4 i punt tercer de l'11, no?

El Sr. CLOTAS: Senyor president, el punt tercer de l'11, a part, senyor president. El 2 i el 4 poden votar-se conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

2 i 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 17 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció.

La número 8.

El Sr. CLOTAS: Cadascun dels punts, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Com diu?

El Sr. CLOTAS: Cadascun dels tres punts, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Separadament.

Doncs, el primer punt de la Proposta número 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El primer punt ha quedat rebutjat per 22 vots a favor, 69 en contra i 30 abstencions.

Segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest segon punt ha quedat rebutjat per 22 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.

El tercer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El tercer punt ha quedat rebutjat per 52 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota la Proposta novena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota el tercer punt de la Proposta onze-na.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 47 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

La resta de la proposta onzena.

El Sr. CLOTAS: Senyor president, voldríem que es votessin els punts 1 i 2, per un costat, i, separadament, el punt 4.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs.

En primer lloc, els punts 1 i 2 d'aquesta Proposta.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquests dos punts han quedat rebutjats per 22 vots a favor, 69 en contra i 30 abstencions.

Finalment, es vota el punt 4 d'aquesta Proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 51 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

La presidència entén que els grups –o la majoria, no sé si tots– han fet ja explicació de vot en les seves intervencions anteriors, de manera que s'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i nou minuts.)

SUBSCRIPCIÓ

☐ Edició impresa
☐ Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- Per gir postal.
- Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.
- Per xec registrat.
- En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)
☐ ☐

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

Edició, impressió i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.
Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.
Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.
Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (Preus amb IVA inclòs).

